

Politik

Historien om et bebudet mord

Burde Plum-fonden stadig kunne overleve? Ja, mener advokaten Christian Harlang, der imidlertid er blevet kørt ud på et sidespor i den forplumrede fond, hvorfra han under stort ståhej blev afsat som administrator af et bestyrelsesflertal. Nu står han frem og forsvarer sig mod kritikken af sit virke for 'den røde fond', som han mener er blevet 'myrdet' af et kobbel inkompetente bestyrelsesmedlemmer

Interview

af Johs Lyng

Det ku' være så godt, men nu er det faktisk slut. Dette budskab blev i andre vendinger bragt videre til offentligheden via en kronik i Information den 28. januar, der bar overskriften »Ved en velgørende fonds død«. Bag nyhedskronikken stod fire bestyrelsesmedlemmer i Enkefru Plums Støttefond: Formand Ole Donbæk og tre markante kvinder i den hjemlige debat med ståsted på venstrefløjen, i skikkelse af Drude Dahlerup, Trine Pertou Mach og Birgitte Rahbek. Plum-fonden var insolvent, og man ville ikke længere tage ansvaret for eventuelle fremtidige forringelser for fondens kreditorer, lød meddelelsen. Endvidere meddelte de, at et flertal i bestyrelsen havde bedt Civilstyrelsen om at afvikle den almennyttige fond, der ellers har fungeret som finansieringskilde for venstreorienteret velgørenhed gennem en årrække.

»Det er ikke rart, når gamle venner bliver fjender,« føjede man til og lagde i den forbindelse afstand til Christian Harlangs virke som administrator, advokat og bestyrelsesmedlem i fonden, som han også har repræsenteret qua bestyrelsesmedlem i byggekoncernen H+H. Poster, som den progressive mangemillionær og modmagt-mobilisator Lise Plum havde betroet ham tilbage i starten af 90'erne i sit livs efterår under fondens etablering. Men mange år senere i efteråret 2009 førte længere tids intern uro og skandalise-

ringen af fonden i Berlingske Tidendes artikelserie i august til afskedigelse af Christian Harlang. Og afskeden skete i alt andet end god forståelse parterne imellem.

Christian Harlang har hidtil stort set forholdt sig tavs og ikke stillet op til et eneste interview for at forklare sig over for de mange alvorlige anklager om uahæmmet bjærgsomhed i sit virke for den velgørende fond. Anklager, der blandt andet inkluderer en sag om et advokathonorar, som den kollapsede fond kræver tilbagebetalt, ligesom man forlanger at få udleveret fondens administration.

»Men det kan de godt glemme,« lyder meldingen hos Harlang, da han tager imod på sit advokatkontor på Østergade med udsigt over Kgs. Nytorv. Her har Harlang holdt til i mange år, mens han blandt andet har ført en række spektakulære sager, der har haft venstrefløjens bevågenhed. Sager, der eksempelvis har handlet om Maastricht-traktaten, Thulefangernes fordrivelse og senest om Irak-krigens påståede konflikt med grundlovens retningslinjer for lovlig krigsførelse. Foruden almindelige advokatsager uden samme offentlige interesse.

Modoffensiv

I receptionen, der vender ud mod sidste stræk af Strøget, hænger FN's menneskerets erklæring rammet fornemt ind som akkompagnement til det værdigrundlag, som Advokatfirmaet Christian Harlang viser på sin hjemmeside, hvor det blandt andet erklæres, at man kun er åben over for klienter og sager, som man har 'sympati' for. Mel-

lem Christian Harlang og Plum-fondens bestyrelsesflertal er der imidlertid ikke meget sympati tilbage. Og for at rense sit navn og bevare sin værdighed som venstrefløjens samvittighedsfulde sagsfører, har han nu indledt en modoffensiv på tre fronter:

»Både Berlingske Tidende og de fire bestyrelsesmedlemmer (der angreb ham i Information, red.) skal snart en tur i retten, hvor de er stævnet for injurier, eftersom de har forpasset den frist, de fik til at korrigere deres grove beskyldninger mod mig,« kommer det fra Harlang, der ligeledes har rejst en sag ved Pressenævnet mod Berlingske Tidende, for den behandling han fik, mens dækningen af de påståede uregelmæssigheder i 'den røde fond' stod på.

Rent defensivt står han stadig fast på sin position som fondens administrator og advokat, på trods af at Civilstyrelsen for længst har godkendt den beslutning, som et flertal i bestyrelsen traf sidste år. En beslutning,

” Jeg er gjort til administrator af stifteren og kan kun afsættes, hvis jeg har misligholdt mit hverv. Men selv om de leder med lys og lygte, kan man ikke finde noget reelt angribeligt

Christian Harlang, advokat

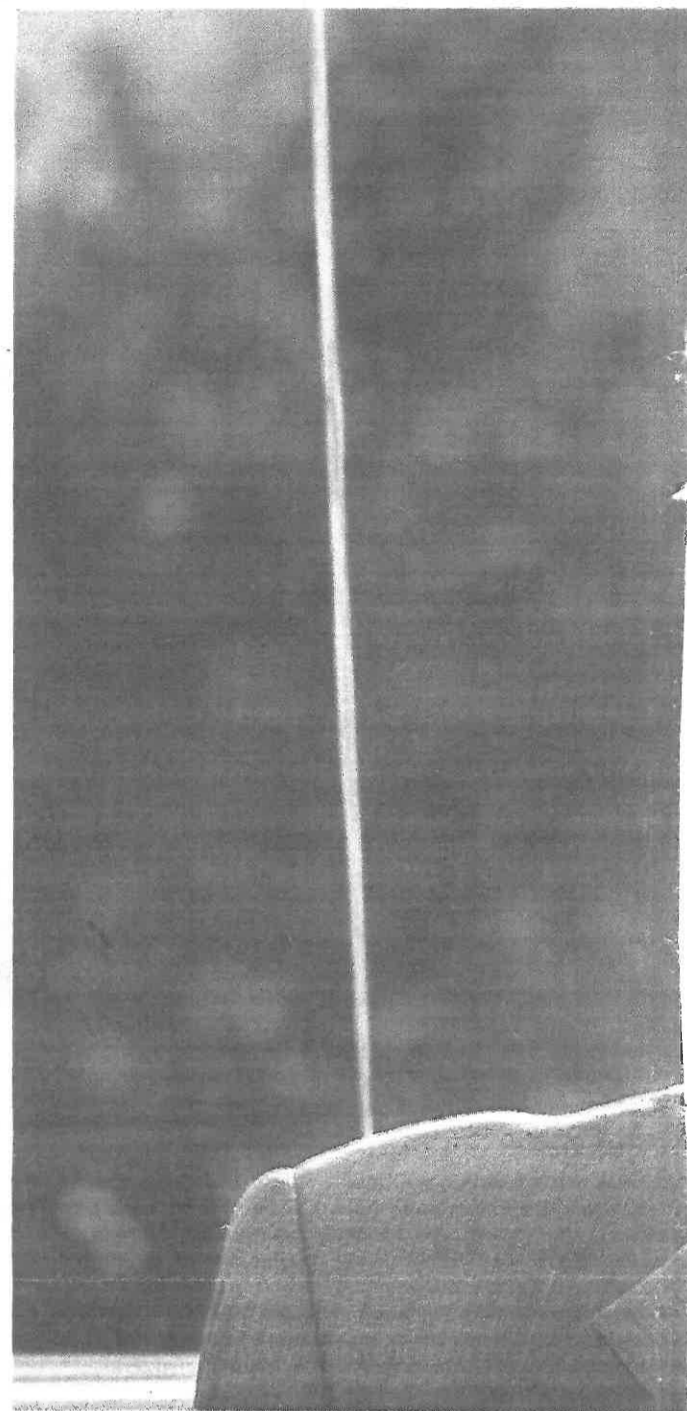
som afsatte ham som advokat og administrator for fonden. Men selv ikke flertalsbeslutninger i bestyrelsen og den statslige myndighed på områdets efterfølgende accept, får Harlang til at give efter og opgave fondens administration:

»Jeg er gjort til administrator af stifteren og kan kun afsættes, hvis jeg har misligholdt mit hverv. Men selv om de leder med lys og lygte, kan man ikke finde noget reelt angribeligt. Det har Advokatrådet og et juridisk responsum fra professor, dr.jur. Karsten Revsbech allerede fastslået, og hvis Civilstyrelsen ikke kan se det, må domstolene desværre gøre dem det begrundeligt,« fastslår Harlang.

Den formentlig insolvente fonds bestyrelsesflertal har imidlertid allieret sig med en anden velkendt venstrefløj-advokat, Knud Foldschack, til at repræsentere fonden i forbindelse med afviklingen, hvor kreditorerne har 24 millioner kroner til gode. Men truslen fra Foldschack og fonden om en fogedsag, hvis ikke Harlang udleverer administrationspapirerne, rykker ikke ved Harlangs holdning:

»Når jeg ikke kan udlevere det, er det fordi, det ville være ulovligt ifølge de forpligtelser, jeg har påtaget mig i fundatsen. Men bestyrelsen har fået alle de relevante regnskabspapirer, som de har krav på. Her kan de også forvisse sig om, at alt er gået efter bogen i forbindelse med det honorar på 208.000 kroner, som de forlanger tilbagebetalt.«

Men det hævder bestyrelsen, at det ikke er. Tværtimod hævder man at være blevet »bevidst vildledt«. Harlangs

kritikere i bestyrelsen kom til den konklusion, at han ikke havde bestyrelsens billigelse til at udbetale honoraret på 208.000. til sit advokatfirma. Bestyrelsesmedlemmet Trine Pertou Mach, forkvinde for Mellemfolkeligt Samvirke og fremtrædende SF'er, udleverede interne bilag om Harlangs honorar til Berlingske Tidende, hvilket satte skub i sagen sidste år. Men Harlang mener ikke, at der er en sag her:

»I fuld overensstemmelse med vores skriftlige retningslinjer blev fakturaen tilsendt fondens formand, der ikke havde indvendinger, hvorefter betalingen efter reglerne fandt sted. Sådan er reglerne, og når mine kritikere ikke har klaget til Advokatrådet over den sag, må det være fordi, de ved, at der ikke er noget at kritisere. Samtlige øvrige betalinger har granitfast grund i bestyrelsens egne beslutninger, og er optaget i de årsregnskaber, som Trine Pertou Mach og co. har underskrevet, der uden forbehold er påtegnet af den kontrollerende statsautoriserede revisor.«

Retstvister

Gennem årene har Plumfonden været part i en række retstvister, som har kostet millioner af kroner. Det er

faldet nogle - i hvert fald på Berlingske Tidende - for bryttet, at Harlangs advokatfirma har ført flere af sagerne og hermed har høstet ordrer og honorarer på flere millioner. Men hvorfor blev Plumfonden involveret i omkostningstunge sager, når honorarerne måske kunne være anvendt til fondens formål om at støtte for eksempel fredsaktivisme, økologi og EU-kritisk oplysningsarbejde?

»Jeg har kun ført nogle af sagerne for fonden, som alle har basis i beslutninger i bestyrelsen. Når det har været nødvendigt at føre sagerne, som alle var mod vores modpart i H+H-koncernens bestyrelse, Riis-Hansen-gruppen, skyldes det, at fondens vitale interesser, har været på spil. Vi har ikke kunnet acceptere den forretningsmæssige fremgangsmåde, som Riis-Hansen-gruppen har mødt os med, blandt andet når det har handlet om udpegelse af bestyrelsesmedlemmer. En fremgangsmåde, som var en del af en langsigtet strategi om billigt at presse Plum-fonden til at sælge sine aktier,« svarer Harlang.

Man kunne dog være sluppet ud af den bitre strid, der hidrører helt tilbage fra Lise Plums levetid og fra modsat-

Advokat Christian Harlang – her fotograferet i 2005 – står stadig fast på sin position som Plumfondens administrator og advokat, på trods af at Civilstyrelsen for længst har godkendt den beslutning, som et flertal i bestyrelsen traf sidste år. En beslutning, som afsatte ham som advokat og administrator for fonden. Nu står han frem og forsvarer sig mod kritikken af sit virke for 'den røde fond'.

FOTO: VIBEKE TOFT/SCANPIX

rettede interesser hende og storesøsteren Ruth Riis-Hansen imellem. Man kunne nemlig have solgt sin store – og eneste – aktiepost i H+H, som den rivaliserende Riis-Hansen-gruppe tilbage i 2007 tilbød Plum-fonden 300 millioner kroner for. Et tilbud, som nogle undrer sig over, at Christian Harlang anbefalede bestyrelsen at afslå. I hvert fald med bagklogskabens ulideligt klare lys på fondens fallit. Til den undren siger Harlang:

»Ifølge en officiel revisions-opgørelse over værdien af vores aktier, var de på det tidspunkt 442 millioner kroner værd. Vi mente derfor i bestyrelsen ikke, at vi kunne få godkendt sådan en aktiehandel hos myndighederne, på grund af vores status som almennyttig fond. I dag kan vi selvfølgelig vælge at ærgre os over, at vi ikke sidder med flere hundrede millioner at dele ud af til fornuftige formål. Men man kan ikke bebrejde mig og bestyrelsen, at vi ikke tog imod tilbuddet. For som almennyttig fond kan man ikke sælge ca. 150 millioner under den bogførte værdi og på den måde forære formuer væk – det er ikke lovligt. Og Civilstyrelsen ville aldrig have tilladt det.«

H+H er en omtrent 100 år gammel byggekonzern, der

på det seneste har været ude i et finansielt stormvejr som følge af fatale fejlinvesteringer. Firmaet er nu reddet, men Plum-fonden, hvis aktiviteter var finansieret af en anseelig aktieminoritet i H+H, overlevede tilsyneladende ikke stormvejret under finanskrisisens forstærkende negative effekter. Aktiernes styrt dyk efterlod – ifølge Plumfondens bestyrelsesflertals skøn – fonden i en så forgældet situation, at man med egne ord måtte »lukke og slukke«.

Mordet på fonden

Den tvingende nødvendighed i den konklusion vil Harlang nu anfægte, ligesom han går hårdt til sine kritiske bestyrelseskolleger:

»Kritikken er rejst af forretningsmæssigt uerfarne bestyrelsesmedlemmer og er en kombination af tre til sammen uheldige træk hos de tre ellers dygtige kvinder; Trine Pertou Mach, Drude Dahlerup og Birgitte Rahbek: Total mangel på forretningsmæssig forståelse, nervøsitet for eget image i offentligheden og desværre også mediemæssig gennemslagskraft,« ræsonnerer og returnerer Harlang på afstand af sin afsked med Plum-fonden. Ydermere skærper han sin vurdering af

deres påståede inkompetence ved følgende efterrationering:

»Havde man håndteret tingene rigtigt, kunne man måske have reddet et bruttobeløb på 60 millioner kroner ud – frem for at ende med at afvikle foretagendet. Problemet er bare, at man i bestyrelsen har været nervøse over blæsten i medierne og ikke evnet at analysere situationen på markedet. Man så blot en synkende skude og søgte at redde sig selv på min bekostning. Derfor har man for at være på 'den sikre side' valgt at aflive fonden. Med andre ord har de 'myrdet' den af frygt for at blive hængt ud i

» Men de, der fik mig fjernet, glemte Plumfondens minoritetsrettigheder og udstedte en uigenkaldelig og betingelsesløs fuldmagt, der har gjort fonden til taber og Danske Bank og andre institutionelle investorer til vinderne

Christian Harlang, advokat

medierne. Men herved har de udført en ansvarspådragende fejlbehandling af fondens interesser. For det er altså min vurdering, at man sagtens kunne have reddet den.«

Harlang pointerer i denne sammenhæng, at når hans 'fjender' i Plum-fonden fik kolde fødder, skyldtes det oprindeligt ikke onde hensigter, men en misforstået fornemmelse af, at man havde snavs på fingrene.

»Derfor ilede man mod håndvasken, men da man jo havde rene hænder, var der ikke noget at vaske væk. Fejlslagne investeringer gennemført af vores modpart i H+H-koncernen under en finanskrise, der ramte byggebranchen behårdt, er skyld i det økonomiske ufore. Og i Plum-fonden er alle spilleregler fulgt – indtil man valgte ulovligt at afskedige mig i efteråret. Siden da er jeg og et andet bestyrelsesmedlem holdt i tussmørke vedrørende bestyrelsens dispositioner og har således ikke kunnet assistere med at redde fonden frelst igennem den krise, som H+H-koncernen imidlertid har overlevet.«

Det er ydermere Harlangs opfattelse, at hans 'fjender' er gået i en fælde.

»Riis-Hansen-gruppen gik til Berlingske Tidende, der uden at undersøge den

kritiske situation, som gruppen havde bragt sig selv og H+H i, tilrettelagde en kampagne mod mig på et falsk grundlag. Riis-Hansen-gruppens formål var at fjerne mig, der stod som en hindring mod et 'røveri' af Plumfondens værdier. Desværre gik Trine Pertou Mach og co. i den fælde,« siger Harlang. Og tilføjer:

»H+H-koncernens kapital er ifølge virksomhedens tal fra marts 2010 så gode, at selv uden en kapitaltilførsel ville fondens andel have udgjort et nettoværdi af ca. 60 millioner kroner. Men de, der fik mig fjernet, glemte Plumfondens minoritetsrettigheder og udstedte en uigenkaldelig og betingelsesløs fuldmagt, der har gjort fonden til taber og Danske Bank og andre institutionelle investorer til vinderne.«

Systemfejl førte til uro

At Harlang ikke mener at have handlet misliebigt i denne sag, er man ikke i tvivl om. Men kunne fonden med fordel have haft en anden ledelsesstruktur?

»Det er simpelthen en systemfejl. Konstruktionen var forkert, men foretaget allerede i 80'erne, før jeg kom ind i billedet i 1991, da Lise Plum ringede mig op efter at have haft andre advokater inde over først. Hendes idé fra 80'erne var den, at jeg som hendes advokat skulle være en gennemgående figur, der varetog stifterens og fondens interesser. Hun sagde til mig, at hendes slægtninge var ude efter det hele. Jeg skulle arbejde for, at dette ikke skulle kunne ske. Men det er præcis, hvad der er sket nu.«

Set i bakspejlet burde konstruktionen altså have været

en anden i Harlangs optik, men de uoverensstemmelser, der har været i fondens levetid, tilskriver han bestyrelsesmedlemmernes manglende faglige kompetence og ikke mindst modparten i H+H's handlemåde samt kvikke kreditorer i bankverdenen. At den offentlige fejde i Plum-fonden oven på Berlingske Tidendes artikelserie har været med til at bortlede opmærksomheden fra de i økonomisk målestok langt værre vanskeligheder, som H+H og Riis-Hansen-gruppens folk endte i grundet fejlinvesteringer, er en anden historie, som Harlang håber at høre mere til. Men mest af alt håber han, at fonden kan overleve, trods dens bebudede død for nylig.

Bestyrelsesmedlemmerne Drude Dahlerup, Trine Pertou Mach og Birgitte Rahbek har ikke ønsket at kommentere indholdet af Christian Harlangs kritik.

POLITIK@INFORMATION.DK

Sagen kort

I en artikelserie i Berlingske Tidende er der rejst følgende kritikpunkter af Christian Harlang:

- At advokat og bestyrer i Plum-fonden, Christian Harlang, selv er langt den største modtager af fondens midler.
- At Harlang og hans advokatfirma på fire år er blevet betalt 4,5 millioner kroner for arbejde i og på vegne af fonden.
- At bestyrelsen i den velgørende fond kræver et større honorar tilbagebetalt – hvilket Harlang nægter.